

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci žalobce: **M. T. A.**, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, Olšanská 2, Praha 3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 9. 2011, č. j. CPR-1473-2/ČJ-2011-9CPR-V238, o kasační stížnosti Bc. M. G., zastoupeného JUDr. Radkou Gerstnerovou, advokátkou se sídlem v Praze 1, Valdštejská 150/4, proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 11. 2012, č. j. 10 A 53/2012 - 424,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Před Městským soudem v Praze („městský soud“) probíhá řízení M. T. A. proti Policii České republiky, v jehož rámci provedl Bc. M. G. („stěžovatel“) tlumočnické úkony, za které mu městský soud v záhlaví uvedeném usnesením přiznal odměnu ve výši 4.860 Kč. Stěžovatel s tím nesouhlasil a usnesení proto napadl kasační stížností pro důvod dle § 103 odst. 1 písm. b) zákona č. 120/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“).

Odkazem na § 24 odst. 2 vyhlášky č. 37/1967 Sb., kterou se provádí zákon č. 36/1967 Sb. o znalcích a tlumočnících, stěžovatel dovozoval, že výše přiznané odměny neodpovídá rozsahu provedené práce, usnesení městského soudu proto považuje za nesprávné z toho důvodu, že při zjišťování skutkového základu pro určení výše odměny tlumočnicka byl porušen zákon v rozsahu, který mohl ovlivnit zákonnost vydaného usnesení. Stěžovatel navrhuje uvedené usnesení zrušit a věc vrátit městskému soudu k dalšímu řízení.

V podání doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 4. 2. 2013 označeném jako „Zpětvzetí kasační stížnosti“ stěžovatel uvedl, že bere kasační stížnost zpět, protože městský soud opravným usnesením stěžovateli vyhověl a přiznal mu odměnu v požadované výši. Žádá proto Nejvyšší správní soud, aby řízení zastavil.

Podle ustanovení § 37 odst. 4 s. ř. s., může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje pochybnosti o tom, co měl stěžovatel na mysli. Vzhledem k tomu, že stěžovatel vzal zpět kasační stížnost předtím, než o ní bylo rozhodnuto, Nejvyšší správní soud usnesením řízení ve věci zastavil podle § 47 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud dle § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Princip, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže bylo řízení zastaveno, je případně modifikován za podmínek dle věty druhé citovaného ustanovení. V souvislosti s rozhodováním o nákladech řízení v nyní posuzované věci ovšem nelze přehlédnout, že předmět kasační stížnosti tvořilo výhradně rozhodnutí o odměně tlumočníka. Z hlediska podstaty řízení o kasační stížnosti rozhodnutí o odměně tlumočníka, vydané v rámci vlastního řízení (M. T. A. proti Policii České republiky) před městským soudem, představuje dle § 57 odst. 1 s. ř. s. dílčí položku celkového rozhodnutí o nákladech uvedeného řízení. Jedná se tedy o řešení procesní otázky nákladů řízení v rámci řízení účastníků vedeného před městským soudem. V takovém případě by bylo třeba zvažovat přípustnost podané kasační stížnosti.

Hlava třetí soudního řádu správního v dílu prvním stanoví podmínky pro podání kasační stížnosti. Důvody kasační stížnosti jsou taxativně vyjmenovány v ustanovení § 103 odst. 1 odst. a) až e) s. ř. s., zatímco v ustanovení § 104 s. ř. s. jsou uvedeny případy, kdy je kasační stížnost nepřipustná. Tak tomu je podle § 104 odst. 2 s. ř. s. tehdy, jestliže kasační stížnost směřuje jen proti výroku o nákladech řízení (nebo proti důvodům rozhodnutí soudu). Zároveň je třeba zdůraznit, že kasační stížnost dle § 104 odst. 2 s. ř. s. je logicky nepřipustná rovněž proti výroku o nákladech řízení ve smyslu § 57 odst. 1, § 58 odst. 2 s. ř. s. a násl. s. ř. s., nikoliv jen proti výroku o náhradě celkových nákladů řízení.

Rozhodnutí o tlumočném není rozhodnutím ve věci samé a samo o sobě se ani netýká účastníků řízení, nýbrž představuje dílčí rozhodnutí městského soudu o nákladech řízení specificky ve vztahu k tlumočnickovi (§ 58 odst. 2 s. ř. s.). Jestliže tedy kasační stížnost směřovala právě pouze proti usnesení, jehož jediným výrokem je výrok o nákladech řízení, jedná se o kasační stížnost nepřipustnou dle § 104 odst. 2 s. ř. s., a to bez ohledu na věcnou správnost takového rozhodnutí. Pokud by nebyla kasační stížnost vzata zpět, nemohl by Nejvyšší správní soud, v souladu s vlastní stabilizovanou judikaturou, postupovat jinak, nežli pro překážku nepřipustnosti kasační stížnost odmítnout podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. (za použití ustanovení § 120 s. ř. s.), srovnej například usnesení ze dne 12. 8. 2003, č. j. 5 As 22/2003 - 41, ze dne 20. 9. 2004, č. j. 4 Ans 1/2004 - 53, ze dne 1. 6. 2010, č. j. 7 Afs 1/2007 - 64. V takovém případě by platila pro rozhodnutí o nákladech řízení úprava dle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. bez dalšího.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 6. února 2013

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

-!Syntax Error
-!Syntax Error
-!Syntax Error